

עבודה זרה לד

עניין: רבי עקיבא איקלע לגינזק

חתם סופר

דף ל"ד ע"א: ר"ע אקלע לגינזק צעו מיני מחטנין לשעות
 או אין מחטנין לשעות, קנקנים של נכרים
 מהו, במה שימש משכ כל ז' ימי מלואים, וכבר פרשתי זה המאמר
 בעז"ה, וכעת ארשום בקיצור מה שחנני ה"ה, כי אין כפרה
 גמורה כ"א צהענייה יום שלם שנחשצ כקרבן, והמחטנה חלי יום
 ה"ל כרולה להתכפר עכ"פ חלי כפרה, והנה כן מלינו צעגל
 שהתפשרו והתכפרו חלי כפרה וראי' לזה מפני כן אין כהן ראוי
 לשמש בלי צגדי כהונה שייגינו עליו מחטא עגל שהם מכפרים על
 ע"ז ג"ע ש"ד [כערכין ע"ז ע"ה] שהי' נכללים צעגל, ומשום כן
 לא הי' מרע"ה לריך לצגדי כהונה משום שלא הי' צו חטא עגל דאי
 כ"ד שכך נימוס הקרבנות צמשכן לאלו הצגדים א"כ גם משה הי'
 לריך להם אע"כ משום הגנת חטא עגל וש"מ שלא נחכפר כלו
 וש"מ יש כפרה לחלאין וה"ה שמתענין לשעות, אמנם אי לא הי'
 חטא עגל נחשצ כלל לחטא כמ"ש חז"ל [שבת פ"ח ע"ב] נרדי נתן
 ריחו ולא עזז ריחו נסתר כל הנ"ל, וזה מוכח מדכתיב [שה"ש צ'
 ד'] הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה, מה יין אינו מפיג טעמו
 כלל כך אהבתן של ישראל למקום יח"ש, א"כ לא חטאו צעגל,
 אך אי אמרינן גם ביין שייך הפגת טעם דמשום כך שרי' קנקנים
 של נכרים אחר יצ"ח א"כ א"ש כל מ"ש, והשתא המאמר מצואר
 לפניך ולא אוכל להאריך כעת יותר טו).